

ВТОРА ЧАСТЬ.

За священны-тѣ лица, священнодѣйства-та, обряди-тѣ и потребности-тѣ.

§. 85.

Раздѣленіе.

Въ нашѣ-тѣ православнѣ чърковѣ священни-тѣ лица рѣкопозложены по правилата, добивать власть да свършавать всичкы-тѣ священнодѣйства и всичкы-тѣ вѣрозаконны погрѣбы: затова е нужно да ся говори както за священны-тѣ лица тѣй и за това, кое-то тѣ свършавать. И за това тая часть дѣли ся на двѣ раздѣленія.

Въ първо-то — говорищемъ за священны-тѣ лица.

Въ второ-то за священнодѣйстія-та и чинодѣйствія-та имѣ.

ПЪРВО РАЗДѢЛЕНІЕ.

За священны-тѣ лица.

§. 86.

Понятіе за священны-тѣ лица.

Подъ име священны лица разумѣваются въ христ. чърковѣ извѣстни ерархическы чърковни стѣпени, както: стѣпень за священство-то и клирицы-тѣ.

§. 87.

Начало-то на священны-тѣ лица въобще.

Христіянска-та чъркова по примѣръ-тѣ на старозавѣтнѣ-тѣ чърковѣ имала е чиноначаліе още отъ постановленіе-то си. Самъ Спаситель былъ е первосвящен-